

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Jeg modtager gerne hr. Keld Albrechtsens beklagelse, men jeg havde fundet det rigtigst, hvis han havde undersøgt sagen, inden han rettede bebrejdelser her fra talerstolen i den sag, vi drøfter i dag, og som jeg også synes er væsentlig.

Et samlet Fødevarerudvalg beder om en forespørgsel med mulighed for vedtagelse, og regeringspartierne tog initiativ til, at vi kunne lave en fælles vedtagelse.

Det fik jeg ingen svar på, og det synes jeg er et problem, som vi må drøfte i udvalget efterfølgende. Det gør vi så, og det skal jeg nok tage initiativet til.

Lad os så gå ind til redegørelsen her, til hr. Keld Albrechtsens ordførertale og visionen om økologi, og hvor regeringen og Socialdemokratiet langt hen ad vejen har støttet tankerne i Aktionsplan I og Aktionsplan II, ingen problemer deri.

Men jeg mangler Enhedslistens mål og tidshorisonten for den vision. Og hvad med mangelen på eksportindtægter og på arbejdspladser? Hvordan skal vi klare den overgangsperiode? Vi er jo ikke nået op på 10 pct.s økologi endnu, selv om jeg har været med til at arbejde på det siden 1987.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg forstår da udmærket hr. Keld Albrechtsens svar på det spørgsmål, jeg stillede. Men jeg stillede jo ikke et spørgsmål, som gik ud på, hvad hr. Keld Albrechtsen ellers synes der kunne have været på det forslag til vedtagelse fra borgerlig side. Nej, men da hr. Keld Albrechtsen holdt sin ordførertale, sagde han faktisk, at der var tiltag i det, som var til direkte skade for forbrugerne, men det kunne hr. Keld Albrechtsen altså så ikke konkretisere nærmere. Det vil sige, at det var der så i virkeligheden ikke, og det svar var jeg da glad for.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Som jeg mindes det, jeg sagde om det borgerlige forslag til vedtagelse, så var det, at det først og fremmest går ud på at forgyldte erhvervslivet og kapitalsiden, og hvordan dét skulle kunne være til gavn for forbrugerne, har jeg vanskeligt ved at se. Så man skal vist lede med en meget stor lup for at finde noget som helst forbruger-

venligt i det borgerlige forslag til vedtagelse. Det er meget venligt over for nogle, men da ikke over for forbrugerne.

Jeg forstår ikke, hvorfor Dansk Folkeparti nu bringer det synspunkt ind, for det har da ikke været forbrugerne, der har været i tankerne, da man udformede det forslag til vedtagelse. De er da ikke med i det, om jeg så må sige – bortset fra, at man altså ikke vil gøre noget ved pesticiderne.

Så skal jeg blot sige til hr. Erling Christensen: Jamen der er altså åbenbart foregået noget, som er forbigået min opmærksomhed. Om det er min skyld, skal jeg ikke kunne oplyse hr. Erling Christensen om. Det kan også være hr. Erling Christensens skyld, men det må vi jo prøve at finde ud af. I hvert fald har kommunikationen ikke været til stede. Det må vi kunne konstatere.

Og så blot med hensyn til økologien, som hr. Erling Christensen nu fremhæver: Jamen så er der jo bare at sige, at i det forslag til vedtagelse, som Enhedslisten og SF har fremsat, er der klare formuleringer om det, der nu skal gøres med hensyn til økologien. Men disse klare tilkendegivelser er desværre ikke i ministerens redegørelse, og det er jo det, vi savner, og det, vi forstod at Det Radikale Venstre i virkeligheden var klar til at gå med til. Men hvis Socialdemokratiet også er det, er der da noget, der tyder på, at vi kan komme videre efter den her debat, for regeringen må jo kunne konstatere efter den her debats forløb, at den har to muligheder.

Den kan enten gå sammen med hr. Mejdahl og fru Lene Espersen og gentage succesen fra den nye fødevarerlov, må jeg sige. Der har man jo afprøvet den alliance sammen med De Konservative med kaos i Fødevarerministeriet til resultat. Det kan man vælge at fortsætte med. Eller også kan man gå sammen med venstrefløjen. Og dér må regeringen jo så sætte sig ned nu og overveje, hvilken af de to muligheder man vil vælge.

Muligheden derimellem synes i hvert fald ikke at være til stede, for de stole står så langt fra hinanden, at det ikke vil være muligt for regeringen at sætte sig midt imellem dem, så falder den simpelt hen ned.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Det var hr. Keld Albrechtsens bemærkning om, at det fremsatte forslag til vedtagelse fra den borgerlige fløj ikke tilgodeser forbrugerne, der